

[Handelsministeren.]

tersen havde gerne set et svar fra Kommissionen lidt tidligere. Det havde jeg også, men det tog lidt tid at få tilbagemeldingen, og derfor var det ikke muligt selv med alt tryk sat på fra ministeriets side at komme hurtigere med fremsættelsen, end det er sket. Jeg havde også meget gerne set, at det kunne være sket nogenlunde lige efter, at jeg havde redegjort for denne tankegang første gang. Men, all right, sådan skulle det ikke være. Nu håber jeg, at vi til gengæld giver det en så hurtig behandling, som det er muligt. Jeg synes, man må have lov at sige, at Kommissionen ikke har kunnet behandle dette forslag, før man vidste, hvordan det så ud, og derfor er der ikke noget at sige til, at de endnu ikke har givet en tilbagemelding, men de har lovet at give den overordentlig hurtigt, så jeg tror ikke, det bliver den tilbagemelding, der kommer til at forsinke sagens afslutning.

Jeg er meget enig med hr. Jens Peter Jensen i, at vi nok har det behov for at udvide rammerne til at omfatte generationsskiftet, og jeg drøfter gerne, hvilke sammenslutninger vi taler om, men skal ikke lægge skjul på, at jeg på forhånd er overordentlig nervøs ved, når vi kombinerer de andre faktorer, også at springe begrebet landsomfattende sammenslutninger over. Jeg er lidt bange for, at vi derved kunne komme ind i et administrativt virvar, som vi hidtil har kunnet undgå, og hvor vi er i den glædelige situation, at vi hidtil har kunnet dokumentere, at hr. Glensgårds særprægede teorier om den kolossale administration kan modbevises overordentlig eklatant.

Hr. Nauerby ville ikke støtte, for han kunne ikke lide disse ordninger, men jeg havde lidt svært ved at finde logikken i hans gennemgang af problemerne. Han beskrev, at netop de brancheområder, der her er nævnt, ikke havde det for godt, og derfor ville han ikke være med til at give dem en ordning, de selv mener de har brug for. Han nævnte, at det kunne gøres lige så godt uden staten. Ja, lige bortset fra, at den garanti, der står bag en henvendelse, jo altså bliver nøjagtig dobbelt så stor med statens bistand, og det er det, der er ønsket og meningen med tingene.

Jeg er meget enig med hr. Ingomar Petersen i, at vi skal følge nærbutikudviklingen

og storcenterudviklingen. Det gør vi også, og det har vi også drøftet i erhvervsudvalget. I forbindelse med behandlingen af den nye butikstidslov redegjorde jeg for, at der foregår nogle undersøgelser for øjeblikket bl. a. i Institut for Centerplanlægning, og at resultatet af disse undersøgelser vil foreligge i løbet af kort tid. Jeg tror, det er en almindelig erfaring i dette øjeblik, at nye storcentre er blevet en sjældenhed, og at man i meget høj grad videreudvikler vores detailhandelsmønster med større hensyntagen til nærbutikker og begrebet minimarkeder end for ganske kort tid siden.

Hr. Ingomar Petersen spurgte, hvordan det var ministerens tanke at få dette lovforslag færdigbehandlet. Ja, det må jeg nok spørge folketinget og udvalget om. Jeg har kun ét ønske, og det samme gjorde socialdemokratiets ordfører rede for, nemlig at dette forslag bliver gennemført så hurtigt, som det er praktisk muligt, efter at det har fået den behandling, som udvalgets medlemmer ønsker det skal have, og efter at jeg uden nogen form for unødigt tøven har besvaret de spørgsmål, udvalget måtte ønske at stille mig.

Hr. Ole Olsen havde en betragtning, som meget godt må kendetegne dette lovforslag, nemlig at der er tale om hjælp til selvhjælp; det kan jeg bekræfte. Jeg har svaret på problemet om nærbutikkerne. Det er ikke min vurdering, at den hidtidige lov har medført nedlæggelse af job; det er tværtimod min vurdering, at et betydeligt antal virksomheder, som måske ellers ikke ville have kunnet videreudvikle sig, og som ellers måske havde været nødt til at lukke, har fortsat en fornuftig eksistens. I det hele taget tror jeg, man må sige, at en væsentlig grund til fremsættelsen af dette lovforslag med de udvidelser, der er i det, er nogle overordentlig gunstige erfaringer med den ordning, specielt for handelen, vi hidtil har arbejdet med.

Hr. Burgdorf udtrykte sin forundring over glæden over dette lovforslag. Jeg kan måske dele hr. Burgdorfs betragtning om, at der, som senere hr. Fuglsang sagde, ikke ag nogen nødvendighed for at råbe højt hurra her i salen — det er vist i øvrigt heller ikke tilladt efter forretningsordenen — men at hr. Burgdorf, hvis parti har fremsat en serie af mindre forslag med henblik på interessen